

KW 310.1.2018

Indywidualna Interpretacja Przepisów Prawa Podatkowego

Wójt Gminy Łądek działając na podstawie art. 14 j §1 i §3 w zw. 14c§1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja Podatkowa (Dz. U. z 2017, poz. 201 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 31.01.2018 r. (data wpływu do organu podatkowego - 05.02.2018 r.) złożonego przez

o wydanie
indywidualnej interpretacji prawa podatkowego w sprawie dotyczącej podatku od nieruchomości

postanawia

uznać stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe

UZASADNIENIE

W dniu 5 lutego 2018 r. do tutejszego Urzędu wpłynął wniosek, podatnika

o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie następującego pytania:
„ Czy w przypadku budowli należących do spółek osobowych, ale nieamortyzowanych przez nie, ma zastosowanie norma z art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn. Dz.U.

podatku dochodowego. Spółka nie jest także uprawniona do dokonywania odpisów amortyzacyjnych od przedmiotowej Elektrowni, a tym samym do uwzględniania ich jako koszty uzyskania przychodów na potrzeby rozliczeń w podatku dochodowym od osób prawnych (do dokonywania odpisów amortyzacyjnych uprawnieni są jedynie wspólnicy Spółki).

Wnioskodawca wskazał skład posiadanej przez niego elektrowni wiatrowej, do której wchodzi:

1. Zespół Prądotwórczy Wiatrowy Dewind D 6_56/65(71) – 1.MW/0,69.kV rok produkcji – 2001, minimalna zakładana trwałość urządzenia – 25 lat,
2. Kontener „ Stacja trafo” MRw-b 20/1250-3 rok produkcji – 2013
3. Transformator mocy ert_1250.kVA (666234-01) rok produkcji – 2013
4. Linia zasilająca NN/SN 40+88.m (kablowa do napowietrzanej sieci krajowej) zrealizowana 2013 rok
5. Infrastruktura budowli zrealizowana 2013 rok.

Wnioskodawca zapewnia we wniosku, że urządzenia do produkcji prądu są w stanie dobrym umożliwiającym niezakłóconą eksploatację i wytwarzanie prądu, w tym spełniają wymogi warunków technicznych przyłączenia do sieci energetycznej.

Stanowisko wnioskodawcy:

Zdaniem Wnioskodawcy podstawą opodatkowania Elektrowni należącej w całości do Spółki powinna być jej wartość rynkowa.

Wnioskodawca wskazał w uzasadnieniu swojego stanowiska, że ustanowioną w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn. Dz.U. z 2017 r., poz. 1785 ze zm.) podstawą opodatkowania dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 4- 6 jest wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych. Wskazał również, iż zgodnie z art. 4

ust. 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn. Dz.U. z 2017 r., poz. 1785 ze zm.), jeżeli od budowli lub ich części, o których mowa w ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn. Dz.U. z 2017 r., poz. 1785 ze zm.), nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych – podstawą opodatkowania stanowi ich wartość rynkowa, określona przez podatnika na dzień powstania obowiązku podatkowego.

Z przedstawionych powyżej regulacji wynika, że podstawą opodatkowania budowli może być zarówno wartość stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w podatkach dochodowych, jak i jej wartość rynkowa. Wnioskodawca zwraca jednak uwagę na treść art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn. Dz.U. z 2017 r., poz. 1785 ze zm.), ustawodawca wyraźnie wskazuje, iż może on mieć zastosowanie, o ile od budowli lub ich części nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych.

Spółka zapewnia, że bezsprzecznie nie amortyzuje dla celów podatkowych budowli co wynika z jej formy prawnej i w konsekwencji braku statusu podatnika podatku dochodowego. Wskazuje także, że nie jest uprawniona do dokonywania odpisów amortyzacyjnych od przedmiotowych budowli, czyli do uwzględniania ich jako koszty uzyskania przychodów na potrzeby rozliczeń w podatku dochodowym (do dokonywania odpisów amortyzacyjnych uprawnieni są jedynie wspólnicy Spółki).

Wnioskodawca potwierdza swoje stanowisko powołując się na szereg orzeczeń sądów administracyjnych, m.in. w wyrokach: z dnia 27 października 2016 r., sygn. akt I SA/Bd 613/16, z dnia 7 lutego 2017 r., I SA/Bd 811/16 oraz z dnia 15 lutego 2017 r., I SA/Bd 810/16.

Stanowisku organu:

Na podstawie art. 15 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r., poz. 201 ze zm.) organy podatkowe przestrzegają z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej. Właściwość rzeczowa w sprawach podatków i opłat lokalnych została określona w art. 1c ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 716 ze zm.), zgodnie, z którym organem podatkowym właściwym w sprawach podatków i opłat unormowanych w tej ustawie jest wójt (burmistrz, prezydent miasta). Podatkiem unormowanym w powołanej ustawie jest podatek od nieruchomości, a wniosek o indywidualną interpretację podatkową dotyczy tegoż podatku.

Z powyższego wynika, iż Wójt Gminy Łądek jest organem właściwym miejscowo i rzeczowo do wydania indywidualnej interpretacji podatkowej na wniosek

we wnioskowanym zakresie, w oparciu o art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Przedstawione przez wnioskodawcę stanowisko organ uznał za prawidłowe i powołując się na treść art. 14c §1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r., poz. 201 ze zm.) odstąpił od uzasadnienia prawnego oceny stanowiska wnioskodawcy.

Pouczenie:

1. Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na niniejszą interpretację prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem.
2. Skargę wnosi się na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego po uprzednim wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć się o jej wydaniu.
3. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi) w terminie 30 dni od

dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania.

4. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, który wydał zaskarżoną decyzję.
5. Niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

WOJT
Artur Mietkiewicz

Otrzymują:

1. Adresat
2. aa

Sporządził:

Referent ds. wymiaru podatków i opłat – Daria Nowak